

WNF-plannen introductie Zeearend achterhaald

Martijn de Jonge

De zomer van de zeearend

Afgelopen zomer werd er in ons land uitgebreid gediscussieerd over de introductie van de Zeearend. De vogel zou het boegbeeld van de natuurontwikkeling in de Gelderse Poort moeten worden. De wilde Zeearend past echter niet in dit druk bezochte, dichtbevolkte gebied. Daarom zouden er speciaal gekweekte en goed opgevoede Zeearenden worden losgelaten. Vogels die om elektriciteitsmasten, treinen en auto's zouden vliegen. Vogels die bij vissterfte in de Rijn moeiteloos op uitgelegd schoon scharrelvlees zouden overstappen. Vogels die dagelijks op korte afstand boven de duizenden bezoekers de grootsheid van Moeder Natuur, en het WNF, zouden symboliseren.

Velen, in binnen- en buitenland hadden gereede twijfel over motieven en perspectieven van dit plan. Zeker degenen die de twee rammelende rapporten over het project hebben doorgenomen. De organisatie Das en Boom spande zelfs een kort geding aan tegen het verlenen van de vergunning tot introductie van Zeearenden. Maar de rechter wees op vrijdag 13 september het bezwaar van Das en Boom af. Het WNF kan en moet nu wel doorgaan met de Zeearenden om achterban (800.000 donateurs) en gezicht niet te verliezen.

Het WNF en de Zeearend

Het WNF wil de Zeearend hier introduceren omdat het een 'langzame' kolonisor van nieuwe gebieden zou zijn. Ook zou een broedende populatie hier te lande goed zijn tegen toekomstige bedreigingen van de soort in z'n geheel. Daarnaast werd de Zeearend in Nederland officieel uitgestorven verklaard. Een publicitair belangrijk argument waarmee je fors scoort.

Op het natuurbouwpad zou nu niet een voorzichtig stapje worden gedaan maar een enorme sprong vooruit!

De Zeearend doet het zelf

Ondertussen zaten de Europese Zeearenden niet stil. Met enige menselijke steun in de rug herstelden ze zich volledig van de, door landbouwgif veroorzaakte, jaren-zestig-dip. Anno 1996 zijn de ontwikkelingen zelfs spectaculair te noemen. Zeearenden broedden dit voorjaar westelijk van Hamburg, in Denemarken en aan de Zweedse westkust. Gebieden waar de soort al vorige eeuw verdwenen was. Tegelijkertijd namen de aantallen in de reguliere broedgebieden toe. Sleeswijk-Holstein, ooit zeearendrampgebied, telde dit jaar ruim twintig paar (in 1990 6 paar, in 1995 14 paar). En

rond de Duits-Poolse Oderhaf bij Stettin werden afgelopen winter 200 Zeearenden geteld, terwijl er in de Wartamoerassen bij Słonsk nog eens 72 pleisterden.

Conclusie: Introductie overbodig

Gezien deze ontwikkelingen zijn de WNF-plannen met de Zeearend in de Gelderse Poort volstrekt overbodig. Zeker nu de vogel wel degelijk in staat is gebleken zelfstandig nieuwe gebieden te koloniseren. Daarom is het goed om nog eens het oordeel van de Natuurbeschermingsraad uit 1995 aan te halen: Als Nederland geschikt is komt de, broedende, Zeearend vanzelf wel. Ondertussen kunnen we gelukkig genieten van Zeearenden die Nederland ieder jaar op eigen kracht bereiken.

Adres: Simonshavenstraat 38, 1107 VB Amsterdam.

Naschrift redactie: De hierboven gemelde nieuwste ontwikkelingen op het zeearendenfront, en vooral de spectaculaire uitbreiding in westelijke richting en de goede broedresultaten, zijn ook aan WNF niet voorbijgegaan. Vooral nog zal herintroductie daarom uitblijven (ook vanwege de lopende bodemprocedure), en zullen tegelijkertijd de ontwikkelingen in de zeearendstand in het buitenland op de voet worden gevolgd. Mocht de kans steeds groter worden dat de Zeearend zich op eigen kracht in Nederland kan vestigen, zou dat voor WNF een reden zijn om het herintroductieprogramma aan te passen (persbericht WNF 13 september 1996).

Foto: Zeearend (Martijn de Jonge)